

Köhnemiş paradigmlar

[Hicri İZGÖREN](#) yazdı —

1 Aralık 2022 Perşembe - 07:30

- **'Ne zulüm ne merhamet, sadece adalet' istiyor birileri. İnsanca yaşamak ve yaşatmak, vicdanımızın sesini bastırmadan akılla, sorumlulukla ve olumlulukla hareket etmekle başlar.**

Tarih bizlere temel insan hakları için mücadele edenlerin uyanışını yasalarla, yasaklarla engellenemeyeceğini defalarca göstermiştir.

Özgürlüklerin önündeki siyasal engellerin boyutları her geçen gün büyüyor, çözüm olabilecek tüm talepler baskı altında tutuluyor.

Halkın tercih ve taleplerini içlerine sindiremeyenler gözaltı ve tutuklamalarla topluma gözdağı verme ve yıldırma yoluna başvuruyor.

Toplumda bunu haklı göstermek için de kara propagandaya başvuruyor. Propaganda psikolojik etkileme yöntemlerinden biridir ve güçlü bir silahtır. Tarafsız bilgi sağlama yerine, temelde kendi kitlesini etkileyecek sahte bir kaynağa dayalı, yani kaynağı olmayan yalan bilgiyi verir. Bu durumda amaç genellikle içerde veya dışarıda oluşturduğu rakibini düşmanlaştırmak ve ona karşı nefret yaratmaktır. Düşman olarak görülen hiç yapmadığı şeyler için suçlanır ve bu sayede zihinlerde korkuya dayalı bir imaj oluşturulur.

Evet, korku yaygın bir durum çünkü durmadan paranoyalar üretti ve bu yüzden de hep sindirme, dayatma ve yok etme çabasında oldu bu devlet.

Oysa devletin ve iktidarın birincil görevi, herkesin birbirine saygılı bir şekilde özgürce var olabileceği ortak bir yaşam için imkanlar oluşturmak, çözümler üretmektir.

Karşımızdakinin derdini, kaygısını ve mesajını anlayabilmemiz empati kurup olan bitene bir de onun penceresinden bakmayı gerektirir.

Zamanın ruhunu algılamayan, akış istikametini görmeyen akıntıya karşı boşuna kürek çeken gibidir.

Eskiden zamanın çarkını çeviren kaba kuvvet idi, hakimiyet kılıcı keskin olanda idi. Oysa günümüz dünyasında hakim kuvvetin sevgi ve vicdanla yoğrulmuş akıl ve bilgi olması gerekliliğidir. Bu gerçeği gözardı edip köhnemiş paradigmalarıyla hala kaba kuvvete başvuranlar ne kadar güçlü olduklarını düşünürse düşünsünler zihinlerdeki ve uygulamalardaki saplantılardan sıyrılmadıkça eninde sonunda gerçekler karşısında tepetaklak düşeceklerdir. Siyaset, uzağa bakıp yakını gören, düşünen ve sosyal huzura giden yolları seçebilen insanların işidir. Sosyal barışı kurabildiği oranda geçerlidir. İnsan haklarında eşitliği, adaleti sağladığı oranda başarılıdır.

Artık bilinmelidir ki; huzur ve barışın önündeki en büyük engel, kendi düşüncesi dışındaki her şeye kuşku ve düşmanlıkla bakan bağınaz, ırkçı mantaliteye sahip yönetici ve iktidarlar ile buna payanda olanlardır.

Bunun örneklerini çevremizde her tür görüşe sahip insanlarda görmek mümkün, ne yazık ki. Hele de kendine solum, sosyalistim diyen kimi kesimlerin bu konuda tavır alışları var ki değme ırkçıları 'sol'lamış durumdalar. Çözümün bir parçası değillerse sorunun bir parçası olduğunun da farkındalar aslında. Kendi içlerinde bir çatışma yaşıyorlar. Psikolojideki adıyla tam bir "bilişsel çelişki" içindeler.

Toplumsal ve siyasal alanda yaşanan çalışmaların çözümünde uzlaşma kültürünün yerleşmesi yaygınlaştırılması ve derinleşmesi için herkese görev düşüyor.

Şunu unutmayalım ki: 'Ne zulüm ne merhamet, sadece adalet' istiyor birileri. İnsanca yaşamak ve yaşatmak, vicdanımızın sesini bastırmadan akılla, sorumlulukla ve olumlulukla hareket etmekle başlar. Birini suçlarken, birilerini yargılarken, terazinin öteki kefesine de vicdanımızı koyduğumuzda varacağınız sonuçlar çok daha adil olacaktır.

Yazıyı Henri Benazus'un sözleri bitirsin istiyorum: "Yanlışı, eğri, kötü bir uygulamanın, bir sabit fikir peşinde gitmeyi, kör nefesine ve hatta zulme bayraktarlık etmeyi yaşamın sanki bir gereği ve hatta gerçeği olarak görmeye başladığımız bir dünya... Bu dünyanın bu katılaşmış ve kalıplaşmış görünümünden sıyrılın. Kendinizle buluşun."

izgorenhicri@gmail.com